

търговия можемъ залови. Мислили що мислили, най-подиръ рѣшили да станатъ бозаджии.

— Слѣдъ петъ дни въ града ще стане голѣмъ панаиръ, казалъ Богданъ. Тамъ ще се събере много народъ; ще почнатъ да се веселятъ; да ядатъ и пиятъ до прѣсищане. Отъ голѣмата жегга ще имъ се допие вода, но ще ги е срамъ да пиятъ на такова мѣсто вода, а ще потърсятъ питие съ пари: нѣкои ще искатъ бира, други — вино, лимонада и др., а повечето ще пиятъ *боза*. За това нѣма да сторимъ злѣ, ако още отъ днесъ приготвимъ боза за панаиря.

Да, добра търговия си наумилъ, отговорилъ Спиро; азъ одобрявамъ напълно твоя търговски планъ и искамъ още отъ сега да се заловимъ за работа.

Казано и свършено: накупили просо и направили една *дамаджанна* боза. Дошло опрѣдѣленото врѣме и тѣ трѣгнали за града съ пълна дамаджана боза. Лѣто било. Слънцето пекло силно и жажда измѣчвала пѣтниците. Двамата бозаджии се уморили по пѣтя и силно ожадниѣли.

— Охъ, умирамъ за вода, казалъ единиятъ. дай ми, моля ти се, една глътка студена боза!

— Дай по-напрѣдъ пари, че тогава! На панаиръ стока безъ пари се не дава, отговорилъ сериозно другиятъ.

Той си мислилъ, че другарѣтъ му се шегува съ него, та му казалъ: „Не се шегувай, ами дай бозата по-скоро, че умирамъ отъ жажда!“ Но той не искалъ и да знае. Тогава той се прѣнудилъ да му даде останалитѣ си 5 стот. за една двѣ глътки боза. Слѣдъ малко станали и продължили пѣтя си. Сега дамаджаната я носилъ другиятъ. Като повѣрвѣли още малко, ожадниѣлъ вториятъ другаръ и почналъ да се моли за мал-